

[Skatteministeren]

elig. Det skulle vel gøre det muligt, at vi kunne samles – forhåbentlig meget bredt – om dette lovforslag.

Vel, jeg ser selvfølgelig vanskeligheden, når nogle har ønsket de femten procent sat ned og andre har ønsket de femten procent sat op. Men det, jeg har lyttet mig til, også i forhold til det punkt, som er afgørende, er, at vi har en fælles målsætning, nemlig at vi er enige om, at vi ønsker at give andelsbevægelsen gode muligheder også fremover.

Jeg har også lyttet mig til – men det er jeg lidt mere i tvivl om – at der er enighed om, at den balance, vi finder, også skal efterlade nogle rimelige konkurrencevilkår for virksomheder, der har organiseret sig på forskellig vis – altså dér, hvor vi har andelsselskaber, der er ude på nøjagtig det samme marked og har en fuldstændig ens kundekreds, som man konkurrerer om, og hvor man eksempelvis konkurrerer med et selskab, der driver nøjagtig den samme slags virksomhed, bare i aktieselskabsform – og det er den balance, der i hvert fald er tilstræbt med dette lovforslag.

Ud fra alt, hvad jeg har kunnet samle op, er det en nøgtern konstatering, at dette lovforslag ikke vil skabe nogen problemer i forhold til mejerisektoren og i forhold til slagterisektoren, for dér er spørgsmålet om ikkemedlemshandel sådan set et ikkeeksisterende problem. Derfor kan vi også – hvilket jeg også har lyttet mig til i debatten her – næsten koncentrere debatten om grovvarsektoren. Dér kan jeg ikke lade være med at gøre opmærksom på, at det, der stort set lige så sikkert som historien hver sommer om Loch Ness-uhvret har fået debatten om andelsbeskatningen til årligt at dukke op, har været, at man har følt, at der har været ganske store urimeligheder og konkurrenceforvridninger inden for grovvarsektoren, alt efter om man har været organiseret som andelsselskab eller som aktieselskab.

Det, der var vores fælles grundlag for at fremsætte det beslutningsforslag, som bevirkede, at der blev nedsat et udvalg, var for det første at prøve at få skabt et regelsæt, hvor man ikke i kombination med andre af vore regelsæt kunne misbruge andelsselskabsbeskatningen i forhold til den almindelige aktieselskabsbeskatning. Det er en målsætning, som vi har været enige med andelsbevægelsens folk om. Dér har de været enige i, at de bestemt heller ikke

ønsker en debat om andelsbeskatningen, som kan være skadelig, og som kan sætte spørgsmålstegn ved, om vi nu også fortsat skal have et skattesystem, som lige nøjagtig er tilpasset andelssektorens særlige forhold. Derfor har vi – oplever jeg – haft et fælles udgangspunkt.

Den anden målsætning gik ud på at prøve at få skabt et regelsæt, som kunne få skabt omkring dette her. Så dér, hvor der har været rejst berettiget kritik – også berettiget politisk kritik – i forhold til andelsbeskatningen og i forhold til andre beskatningsformer, har vi haft en fælles målsætning om at komme med et lovforslag, som kunne sikre, at når vi har vedtaget det, kan vi se frem til en rolig periode, hvor andelsbeskatningen ikke bliver et kontroversielt emne, hverken her i folketingsalen eller for den sags skyld ude i erhvervslivet, hvor man organiserer sig på forskellig vis. Det har været målsætningen med den måde, som dette lovforslag er skruet sammen på.

Jeg nærer – det vil jeg gerne sige – personlig meget varme følelser for andelsbevægelsen. Jeg mener, at andelsbevægelsen er en vigtig del af hele den danske kultur. Når vi ser på vores historie, så spiller andelsbevægelsen på mange forskellige måder en meget stærk rolle i den måde, vi har udviklet os på: hele den grundtvigske tankegang, hele vores demokrati, måden, det er bygget op på, og hvor vi har hentet vores inspiration fra.

Så personlig vil jeg gerne sige, at jeg har en meget stærk interesse i at sikre, at vi også på skatteområdet får regler, der kan sikre andelsbevægelsen og andelstanken fremover. Men jeg tror, at forudsætningen for, at vi kan det, er, at vi også prøver at få skabt sådanne regler, at der ikke kan rejses berettiget kritik med hensyn til konkurrenceforvridning. Dér, hvor man skal ud og konkurrere med ikkemedlemmer på ret forskellige vilkår, er vi nødt til at prøve at få skabt vilkår, der er så rimelige og så ensartede som muligt.

Det er baggrunden, og det er med den baggrund, at jeg og regeringen går ind i disse forhandlinger. Jeg vil meget håbe på, at vi kan skræve over de forskellige synspunkter, der har været her under førstebehandlingen, og hvis vi kunne blive enige om nogle målsætninger, synes jeg, at vi alle sammen skal lade os påvirke af de oplysninger, der kommer frem under udvalgsarbejdet. Og det håber jeg at vi